

gennemføres som en frivillig og ulønnet aktivitet efter § 23, stk. 2, nr. 5. En frivillig og ulønnet aktivitet er en aktivitet, som gennemføres efter udlændingens eget ønske, og som kommunalbestyrelsen anser for at have samfundsmæssig betydning eller betydning for den pågældendes uddannelses- eller arbejdsmæssige situation.

Det fremgår endvidere af § 16 i bekendtgørelse nr. 58 af 25. januar 2000 om aktivering efter integrationsloven at frivillige ulønnede aktiviteter er aktiviteter, som alene er baseret på frivillig arbejdskraft, og for hvilke der ikke udbetales løn eller andet vederlag. Aktiviteterne kan eksempelvis være deltagelse i projekter i idrætsforeninger, i boligforeninger eller i kulturelle, humanitære og lignende foreninger.

Kommunalbestyrelsen afgør ud fra en konkret vurdering af projektet og den enkelte udlændinges behov i hvert enkelt tilfælde hvilke aktiviteter, der kan godkendes. Det forudsættes i den forbindelse, at aktiviteterne sker inden for rammerne af et veldefineret projekt, organisation eller forening, og at der er tale om samfundsrelevante aktiviteter i bred forstand.

Spm. nr. S 2319

Til indenrigsministeren (12/4 2000) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren redegøre for, om ministeren er bekendt med alternativer til modtagelsesklasse-systemet, f.eks at udenlandske børn bliver undervist sammen med de danske børn i de klasser, hvor de aldersmæssigt hører hjemme og derved ikke kommer til at gå i en modtagelsesklasse med kun udenlandske børn?«

Svar (28/4 2000)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Da undervisningen af tosprogede børn hører under undervisningsministerens ressort, har Indenrigsministeriet forelagt spørgsmålet for Undervisningsministeriet, som i en udtalelse af 14. april 2000 har oplyst følgende:

»I de fleste større kommuner med mange tosprogede elever er det mest almindeligt at samle tosprogede elever, der ikke kan dansk, i modtagelsesklasser. Fra modtagelsesklasserne bliver

de gradvist udsluset først i de praktiske fag og senere i de boglige fag, efterhånden som de har erhvervet sig tilstrækkelige danskundskaber til at kunne deltage i undervisningen med udbytte. Ifølge Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 63 af 28. januar 1998, § 4, stk. 3, må en modtagelsesklasse højst spænde over 3 klassetrin.

Men der findes også andre ordninger, der især anvendes, hvor det drejer sig om færre tosprogede elever. Her er det mest almindeligt, at de tosprogede elever følger den almindelige klasse og modtager undervisning i dansk som andetsprog i en del af timerne. Enkelte kommuner har de såkaldte tokulturelle klasser, hvor elever fra samme sproggruppe går i en almindelig klasse. Ved undervisningen medvirker en tosproget lærer, så børnene også kan få hjælp til indlæringen på deres modersmål.«

Spm. nr. S 2434

Til undervisningsministeren (26/4 2000) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor uddannelserne under overskriften »IT og læring« under IT-Vest ikke er blevet godkendt - ikke på grund af uddannelsernes faglige indhold, men fordi udbud på dette område må afvente behandlingen af lovforslaget om DPU?«

Svar (3/5 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Ansøgningerne fra IT-Vest om godkendelse til at udbyde uddannelser under overskriften »IT og læring« har et fagligt indhold, som der uden tvivl er stor efterspørgsel efter. At jeg alligevel har besluttet ikke at godkende, at IT-Vest kan udbyde dem allerede fra september i år skyldes, at jeg ønsker at afvente behandlingen af lovforslaget om DPU og lovforslaget om videreuddannelsessystemet for voksne. Bliver disse lovforslag vedtaget, vil der være en god synergi i, at det samlede udbud af uddannelser med et stort lærings- og didaktisk indhold sker efter en samlet plan. I modsat fald er der en risiko for, at ressourcerne bliver spredt, og at vi forhindrer os